

Lucas 1:41

En het geschiedde als Elisabeth de groetenis van Maria hoorde zo sprong het kindeke op in haar buik.

1 waarom Maria ging

2 dat Johannes springt

3 wat Elisabeth zingt

Gemeente, doopouders,

Van lieverlee gaan we weer terugkijken. Terugkijken op 2013. Wat waren de belangrijkste gebeurtenissen? Wereldwijd: de ramp op de Filipijnen. In Nederland: het begrotingsaccord van regering en enkele oppositiepartijen. Maar ook in je persoonlijk leven zijn er gebeurtenissen die je meeneemt. Die veel betekenden. Dat kan zijn dat je je werk kwijtraakte of dat je toch werk kreeg. Dat je geopereerd werd. Dat je de gang naar graf moest maken. Dat je trouwde. Voor u als doopouders is het niet zo moeilijk wat er in elk geval bij hoort: een kindje gekregen, voor het eerst, opnieuw. Gebeurtenissen waar je een vlaggetje bijzet ahw.

Dat doet Lucas ook. En Lucas doet dat met de woorden 'en het geschiedde' in hoofdstuk 1 en 2. 1:5, 1:8, 1:41, 1:59, 2:1, 2:6, 2:15. Daarmee markeert Lucas enkele gebeurtenissen als ingrijpen van God. Let op: hier gaat de hemel open, hier brengt God heil. En dat lijkt dat in onze tekst maar een heel onbetekenend iets te zijn. Een baby'tje dat trappelt in de buik van zijn moeder. Maar Lucas signaleert: hier gaat de hemel open. Hier brengt God heil. Hier vindt vervulling met de Heilige Geest plaats.

Als je zo eens terugkijkt op dit jaar. Kunnen we dan ook momenten opnoemen? Toen en daar ging de hemel open, bracht God heil. Vervulde Zijn Geest ons hart. Zijn er zulke tijden geweest in 2013? Of: kunnen we dan niets noemen..... Bleef de hemel dicht over ons. Geen heil, geen hoop. Een verloren jaar. Een leeg jaar.

1 waarom Maria ging

We zien vanmorgen twee moeders bij elkaar. Maria en Elisabeth. Dan is er meestal genoeg te praten als je allebei in verwachting bent. Als zussen, vriendinnen, familie. Toch is er hier meer aan de hand dan het uitwisselen van ervaring over het in verwachting zijn. Maria is op reis gegaan van Nazareth naar het gebergte van Judea. Een reis van enkele weken. Naar het bergland, dus niet het makkelijkst begaanbare gebied. Ze

zal Jozef, haar verloofde, een paar maanden niet zien. Maar ze wilde perse naar haar nicht toe. Want ze kan het bijna niet geloven: ze is zwanger. Hoe kan dat, ze heeft nooit geslachtsgemeenschap gehad met Jozef. Ja, door de Heilige Geest zei de engel. En toen zei de engel erbij: uw nicht van in de 70, is ook in verwachting, al 6 maanden. God doet wonderen in deze tijd. En dan gaat Maria. Direct. Als ze ziet en hoort dat Elisabeth in verwachting is, ja dan is dat steun voor haarzelf: dat God inderdaad wonderen doet. Als het bij Elisabeth kan, dan kan het bij haar toch ook. En ze heeft zoveel te vertellen: wat de engel zei over haar Kind. Het zal Gods Zoon genoemd worden. Zijn Naam zal Jezus zijn. En zij mag de moeder zijn. Daarom gaat ze op reis. Zo ontmoeten deze twee moeders elkaar.

Heerlijk als dat gebeurt. Moeders in verwachting of moeders van een gezin die naar elkaar toegaan. Omdat je gehoord hebt dat God grote dingen heeft gedaan. Dat iemand aan het Heilig Avondmaal geweest is. Je hoort dat God wonderen doet in iemands leven. En je gaat ernaartoe. Om daardoor zelf versterkt te worden. Als het voor haar kon, dan kan het voor mij ook nog. En je vertelt ervan, je laat erin delen wat de Heere jouw gedaan heeft. Hoe de Heere naar jou heeft omgezien. En zo zoek je elkaar eens op. Zo kom je elkaar maandagmorgen tegen na de zondag. Misschien met je kleine kindje van 2 of 3 op de arm. Zo als moeders bij elkaar, als vriendinnen, als mannen/vaders op verjaardag. Als kerkelijke collega's op je werk. Misschien moet je zeggen: dan blijkt pas echt wat je hart heeft: waar je dan over praat, waar je dan vol van bent. Wat mooi als die kleine op je arm dan hoort dat het gaat over de werken van God. Wat mooi als die kleine dan merkt van die verwondering aan de kant van Elisabeth. Vanwaar komt mij dit, dat de moeder mijns Heeren tot mij komt?

Dat valt op. Want dat was toch heel logisch zagen we. Naar wie kon Maria beter toegaan? Elisabeth was de enige die haar begrijpen kon. Haar was ook een engel verschenen, zij was ook wonderlijk in verwachting, zij was ook nog familie, dus naar wie zou Maria heengaan? Naar Elisabeth natuurlijk. Maar Elisabeth zelf zegt: Vanwaar komt mij dit..... Waar heb ik het dit aan te danken....? Dat de moeder mijns Heeren naar mij toekomt, dat de Heere haar naar mij toezendt. Naar mij. Iemand van de Heere: een ambtsdrager, een gemeentelid. Ja, helemaal als de Heere Zelf komt in Zijn huis. Naar mij, toch onvoorstelbaar, zo'n zondaar, zo'n onverbeterlijk mens, zo'n vijand, zo'n onwaardige. Mooi als je kleine dat hoort en merkt. Na een bezoek, na huisbezoek, na de kerkdienst. Als je loopt te zingen na de kerkdienst. Als je dankbaar bent voor bezoek van de kerk. Dat wil de Heere vaak zegenen. Gebruiken om in te planten in kinderharten. Veel mooier dan dat vanzelfsprekende. Dat alles gewoon vindt. En dat mopperende en murmurerende: waarom nu pas, en

waarom niet iemand anders, en waarom niet anders in de kerkdienst. En je gezin drinkt de zurigheid in, en ademt de ontevredenheid in van vader en moeder. Wat kun je daar veel mee kapotmaken in je gezin. Dan geldt nogal eens: wie wind zaait zal storm oogsten. Je kinderen worden ontevreden in het kwadraat.

2 dat Johannes springt

Toen gebeurde het. Toen zo Maria en Elisabeth elkaar ontmoetten. En het geschiedde: de hemel ging open, God greep in en brengt heil, want toen sprong het kindje, Johannes de Doper, op in de buik van zijn moeder Elisabeth. Hij trappelde niet zoals baby's dat kunnen doen in het algemeen, en waar een moeder blij van wordt, maar hij sprong op en in vers 44 zegt Elisabeth: van vreugde. Hij is blij dat de Heere Jezus binnenkomt en nadert. Hier blijkt wat de engel had gezegd: hij zal van de Heilige Geest vervuld zijn van zijn moeders lijf af aan. Dat heeft hij altijd gehouden want later zal hij zeggen: de vriend van de bruidegom, dat is hijzelf, verheugt zich met blijdschap als hij de stem van de Bruidegom, Jezus, hoort. Vervuld van de Geest dan ben je verblijd als Jezus nadert, als Hij komt. Als je dat meemaakt dan is de hemel opengegaan in 2013. Dan heeft God heil gebracht in je leven. Misschien in tijd van beproeving, misschien wel bovenop een tijd van weldaden, maar dit was het grootste: de hemel ging open.

Deze blijdschap van het ongeboren kind Johannes de Dope is de kroon op het wachten. Eeuwenlang heeft de profetie gewacht. Gewacht op de komst van Jezus. Vanaf Genesis 3:15 de eeuwen door. Zo lang verwacht. En bestreden. Eeuwen van satans strijd om die komst van Jezus te voorkomen en te blokkeren waren er geweest. Maar nu, nu is Hij gekomen. Gods Zoon in Maria's schoot. Dan is het: ik zal in U mijn God van vreugd opspringen in de Geest verheugd, Omdat Hij komt.

Zo is Jezus gekomen. In het vlees, na eeuwen wachten en strijd en uitzien. Zo komt Jezus nog: in Zijn dienst, in de ambten, in de prediking. Zo komt Jezus nog, in de sacramenten. Zo komt Jezus nog, in Zijn Geest in mensenharten. En dat geeft vreugde. Weet u daarvan? Na wachten en uitzien, na strijd en aanvechting: Jezus kwam! Hij laat Zich ontmoeten. Hij laat zich ontvangen en genieten. God Zelf laat Zich ontmoeten als verzoend, als Vader, als Bron van zaligheid in Hem. Maken uw kinderen dat mee bij u als ouders, doopouders? En als we gedoopt zijn: is er dit wachten op Zijn komst om de beloften te vervullen? Dat Hij wast van onze zonden, vernieuwt van hart en leidt tot Zijn eer? Smekend wachten.

Dat je door de week al wacht en uitziet naar de zondag. Dinsdag het er al over hebt en bidt aan tafel: naar de zondag toe. En zaterdagavond je verlangen toeneemt: bijna zondag. Bijna dat Jezus

komt. En als het een zondag is van de heilige Doop of het heilig Avondmaal kan dat nog sterker zijn. Dat wachten en dat bestreden worden. Maar als het dan zover is. Maken uw kinderen dat mee, ouders en doopouders? Dat wachten en uitzien naar Zijn komst in je hart. Eens en telkens weer. Dat Hij komt in je hart met Zijn Geest. Met zekerheid, met vreugde, met genieting van God, met hemel op aarde. Door de strijd heen en de aanvechting heen kun je zo, weer zo op wachten en naar uitzien. En als praat en bidt merkt je gezin het: papa, mama wacht op de Heere Jezus. Op Zijn komst in hun hart en naar hun ziel. En als Hij komt dan zijn zij zo blij. Dan komen ze soms thuis uit de kerk, dan komen ze de kamer of keuken in na hun stille tijd, dan straalt hun gezicht. De hemel is opengegaan. Kent u dat? Of is uw leven leeg. Onder een dichte hemel. Uw godsdienst leeg, wat moet uw kind daarmee en daarvan denken, nooit jaloers gemaakt.

Dan zal het ook zijn: als Hij komt op de wolken. Dan zal het niet anders zijn. Na wachten en strijd zal er als Hij komt vreugde zijn. Onbegrensde vreugde. Na al die keren hier op aarde dan volkomen in de hemel. Wie hier op aarde na wachten en strijd vreugde vindt in Jezus komst zal het ook vinden als Hij komt op de wolken. Eeuwige vreugde. Maar wie hier nooit enige vreugde in Hem heeft gevonden, nooit gewacht, nooit gestreden, nooit ontvangen, die zal ook dan geen vreugde vinden, maar kermen, schrik angst en eeuwige verlorenheid.

Doopouders, hier gaat het dus om. Bij ons kindje, onze kinderen. Of zij dit kennen. Dan mag het tot troost zijn: dat kan al heel vroeg, kijk hier maar: in de schoot van zijn moeder. Ook jonge kinderen of verstandelijk beperkte kinderen kunnen dit ontvangen. Hier gaat het om bij ons kind. Vaak let je heel goed op hoe je kind ontwikkelt. En praat je daarover: ja, hij kruipt al, hij houdt zich vast aan de tafel, hij heeft leren fietsen, hij of zij werkt al, doet een goede opleiding. Maar hoe zit het hiermee? Merkt u al geestelijk leven bij uw kind? Vreugde als Jezus tot hem of haar nadert. Dat is het belangrijkste. Daarom te bidden, daarom te smeken. Met je gevouwen handen ahw op de doopkaart: Heere, hoor, Heere doe het om Uws Naams wil want het is toch naar Uw Naam genoemd. Laat de hemel opengaan. En het geschiedde.

3 wat Elisabeth zingt

Daarop zegt Elisabeth vervuld met de Heilige Geest tegen Maria: gezegende zijt gij onder de vrouwen en, en dat is eigenlijk: want, want gezegend is de Vrucht van uw buik. Dan ben je gezegend. Als je kind een kind is dat gezegend is. Een kind dat gekomen is om Gods rijk te dienen. Als je kind een kind is dat de Heere gebruikt tot Zijn eer voor Zijn rijk. Is dat uw gebed doopouders? Laat ons kind een kind zijn voor Uw rijk. Dat U gebruikt voor Uw rijk. Dat kan heel wat inhouden: want als de Heere het

dan dichtbij gebruikt, in de gemeente, of in het ambt, dat gaat nog wel. Maar als Hij het gebruikt voor de zending om naar ander werelddeel te gaan? Je voor een paar jaar afscheid moet nemen van elkaar? Als Hij het doet als bij Johannes de Doper: vele jaren eenzaam in de woestijn, een half jaar gepreekt, toen gevangen genomen en op zijn 30^e onthoofd. Dat is genade: Heere, laat ons kind een kind zijn van nut voor Uw rijk. Daar geeft Hij dan ook de genade voor. Wat maakt het je dan afhankelijk en smekend tot Hem.

Dat is ook het verdriet van ouders: als je kind geen kind is om Gods rijk te dienen. Je kind dient liever eigen belangen en zoekt liever eigen eer. Geen dieper verdriet dan dat verdriet. Weet dat de Heere het aanschouwt opdat u het in Zijn hand geeft. En dat is het diepste verdriet van echtparen die geen kinderen krijgen die kinderloos blijven: geen nageslacht om Zijn rijk te kunnen dienen. Weet dat de Heere het aanschouwt opdat u het in Zijn hand geeft.

Gezegende zijt gij en, want, gezegend is de Vrucht van uw schoot. Dit Kind, Jezus, is gezegend. Dat betekent: dat deelt in Gods gunst. Dat is het Kind waarvan geldt: dit is Zijn geliefde Zoon in Welke Hij al Zijn welbehagen heeft. Dit Kind is ontvangen van de Heilige Geest, gezonden uit de hemel en daarom innerlijk rein en zuiver. Nu al. Zijn liefde en ijver brandt en hij draagt de heilige weet in zijn ingewand. En zal dat blijven doen tot het einde toe. Al is dat einde aan het kruis, al is dat einde op de bodem van de hel in Zijn lijden. Hij blijft gehoorzaam. Gezegend! Gods gunst is op dit Kind.

Dat kan van ons kind niet gezegd worden. En van ons ook niet. We beleden het: in zonde ontvangen en geboren en daarom de verdoemenis zelf onderworpen. Kinderen des toorns. Want het zit er zo diep in en al zo vroeg. Hoe ver ik ook terugga in mijn leven, het zat er al dat afkerige van God en die zonedrang. Alle zonde het zit op de bodem van mijn hart. Zo diep en zo vroeg en onuitroeibaar. Hebt u dat ontdekt? Voor uzelf. En voor uw kinderen?

De catechismus zegt in zondag 14: Waarom is Jezus ontvangen van de heilige Geest? Opdat Hij met Zijn onschuld en volkomen heiligheid mijn zonde waarin ik ontvangen en geboren ben voor Gods Aangezicht bedekt. Dit gezegend Kind bedekt mij helemaal. Van begin tot eind. Opdat ik rechtvaardig voor God zal zijn. Gods gunst stroomt ahw door de trechter van dit Kind op aarde. Alleen daar is Zijn gunst te vinden wordt die ontvangen. Onder de trechter van dit Kind. Bij dit Kind moet u zijn en mag u zijn. De heilige Doop verzegeld het beide. Bij dit Kind moet u zijn. De doop betuigt ons dat wij kinderen des toorns zijn opdat wij vermaand worden een mishagen aan onszelf te hebben en onze reinigmaking en

zaligheid buiten onszelf te zoeken. De doop betuigt ons: welkom bij dit Kind. Het zal je niet terugsturen. Het zal je niet afwijzen.

Gezegend is de Vrucht van uw buik. Van Hij is vol van alle geestelijke zegeningen. In Hem brengt God een onuitsprekelijke voorraad heil op aarde. Een helikopter vol eten en drinken daalt meer in hongerend woestijnland. Zo daalt Jezus neer vol van geestelijke goederen in een wereld geestelijk leeg en dood. Maar in Hem is liefde, is verlangen, is uitzien, is vreze Gods, alles wat Maria en Elisabeth hadden, hadden ze uit Hem. Alles wat een vader en moeder, opa of oma nodig heeft om zo vader en moeder te zijn is in Hem. Alles wat een gedoopte nodig heeft om God te leren kennen en zoeken en dienen is in Hem. Hij is gezegend, vol van geestelijke zegeningen. Komt tot Hem. Leeg aan verlangen, leeg aan godsvrucht, leeg aan liefde, leeg aan bekering, leeg aan verlangen Hem te dienen. Hij vult, Hij geeft, Hij bedient uit Zijn gezegende volheid. Kom tot Hem, als ouders, als gedoopten. Hij is de Trechter, Die heil op aarde brengt: Die bedekt van Die bedient. Buiten Hem is overal vloek, en dood en toorn en ondergang.

En waar je zo bij Hem uitkomt daar is het geschied. Daar is de hemel opengegaan, daar heeft God heil gebracht. Is dat gebeurd in je leven, in 2013? Is het geschied, of is de hemel nog dicht boven je. Nog onder een gesloten hemel, zonder heil. Weet dit: de hemel gaat niet open door kracht of geweld, maar door één pijl van gebed. Van gebed ziende op Gods verbond en de Doop. Eén zo'n pijl zal de hemel openen en het zal geschieden.

Amen